

IEDEREEN KRIJGT KLAPPEN

IN MAKKELIJKE TAAL

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvoriedereen.be

Voor meer informatie over *Leeslicht*: leeslicht.nl

Deze uitgave is een bewerking van de roman *Iedereen krijgt klappen* oorspronkelijk gepubliceerd door Moon B.V. in 2013.

Bewerking in eenvoudig Nederlands: Daniëlle Hermans

Eindredactie: Jet Doedel

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

Beeld: Eenvoudig Communiceren / Shutterstock

© 2022 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 593 9

NUR 286

IEDEREEN KRIJGT KLAPPEN

Khalid Boudou

IN MAKKELIJKE TAAL

leeslicht

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Ronde 1:

Hoe het begint

Mister T.

Mijn naam is Taha. Mensen maken altijd iets anders van mijn naam. Bijvoorbeeld Lala, Blabla of Vanillevla. Daarom noem ik mezelf Mister T. Die naam komt uit *The A-team*. Dat is een serie die vroeger op tv was. In de serie is Mister T. een gespierde, zwarte man. Hij zegt niet veel. Hij is heel sterk. Om zijn nek draagt hij gouden kettingen. De naam Mister T. past goed bij mij. Je moet weten: ik ben geen gast van veel woorden. Net als Mister T. Door die naam weet je dat je geen problemen met mij moet krijgen.

Mijn moeder drinkt te veel. Ze vindt foute mannen leuk. En ze vindt alle mannen knap. Mijn vader ken ik niet. Ik weet alleen dat hij werkt voor UPS. Hij brengt pakjes rond. Ik ben geboren omdat een UPS-gast 'zchatje' tegen mijn moeder zei. Ze houdt van dat soort aandacht.

Toen mijn moeder zwanger was, zei mijn vader dat ze niet moeilijk moest doen. Anders zou hij haar in haar buik steken. Na mijn geboorte wilde mijn vader mij niet zien. Zo begon mijn leven. Als een vuilnishoop.

Toen ik klein was, was er thuis altijd veel lawaai. De tv stond keihard. Mijn moeder gooide met dingen. Met de afstandsbediening of met bierflesjes. Ze sloeg de keukenkastjes open en dicht. Ze gooide de eettafel om. Ze schreeuwde vaak naar mij en mijn halfbroertje Wesley. 'Ik trekt het niet meer!'; gilde ze soms. 'Jullie maken me gek. Als ik jullie niet had, was ik nu zangeres!'

Ik heb mama één keer horen zingen. Het geluid van duizend huilende baby's klinkt nog beter.

Als mama kwaad was, moest mijn broertje altijd huilen. Ik zei dan dat hij z'n bek moest houden. Iedereen in onze omgeving schreeuwde. Mijn broertje moest daartegen kunnen.

Als mama raar deed, nam ik mijn broertje mee. Dan gingen we ontbijten bij het benzinstation. We aten om 7 uur 's ochtends eierkoeken en we dronken Red Bull. Om 10 uur had ik altijd buikpijn. Dan at ik een Balisto. Om 12 uur kreeg ik weer buikpijn. Dan at ik een zakje chips.

Mijn moeder kreeg een vriend: Arie. Arie was een smerig, lui varken. Hij werkte niet. Hij lachte niet. Hij stonk naar alcohol.

Ik moest van Arie een krantenwijk nemen. Ik moest ook in de supermarkt werken. Ik deed wat hij zei. Niet voor Arie, maar voor mama en Wesley. Om eten te kopen. Maar Arie pakte mijn geld af. Hij kocht er drank van. En hij gokte met mijn geld.

Op een avond hadden mama en Arie ruzie. Ik rende de woonkamer in. Arie stond met zijn vuisten omhoog tegenover mijn moeder.

‘Ik ga je vermoorden!’, brulde hij. ‘En die kamelenzoon van je ook. Ik ga je kapotmaken!’ Arie deed zijn handen om mama’s hals. Toen knapte er iets in mij. Uit de keuken haalde ik een mes en een grote pan. Met de pan sloeg ik hard op de schouder van Arie. Het mes viel uit mijn hand. Gelukkig maar. Wie weet wat ik er anders mee gedaan had.

Arie werd bloedlink. Hij stond helemaal te trillen, zo kwaad was hij. Ik rende zo snel ik kon naar buiten. Arie kwam me achterna. In de schuur pakte ik een hamer. Daarmee heb ik Arie op zijn hoofd geslagen. Ik moest mijn moeder en mijn broertje beschermen. Arie viel neer. Hij was zwaargewond. Maar hij ging niet dood.